

Dejme šanci těm, kdo to umí nazvat pravým jménem

Nedávné parlamentní volby ve Slovenské republice ukázaly na skutečnost, že občané velmi citlivě vnímají otázku imigrační krize v Evropě, a že její řešení je pro ně v současnosti důležitější než řešení sociálních a jiných výrazných problémů kapitalistické společnosti. Totálním zklamáním levice v těchto otázkách (o komunistech nemluvě), oslovuje vystrašené a dezorientované občany SR nacista Kotleba, protože nikdo jiný jim víru v nějaké řešení hrozeb plynoucích z imigrační vlny nedává... V lednu 1945 nacisté vypálili slovenské obce Ostrý Grúň a Kl'ak v okrese Žarnovica a povraždili tam 148 obyvatel. A přesto v březnu 2016 získala extremistická Lidová strana Naše Slovensko Mariana Kotleby v obci Ostrý Grúň 16,9 procent hlasů!

Připravovaný IX. sjezd KSČM nemůže být jen zápasem o další charakter této strany. Na takový luxus již komunistům zbývá příliš málo času, neboť více než čtvrtstoletí doslova promrhali půtkami o všelijaké idiotské -ismy, kognitariáty, a „socialismy“ v x-tém století, a ztratili tak značnou část revolučnosti, která jim pak scházela k oslovení mas. Osobně jsem přesvědčen, že téma „imigrační krize“ tak k tomuto oslovení pro ně představuje jedno z oněch posledních, pověstných posledních zvonění. A proto právě na tomto přelomovém sjezdu by komunisté měli dokázat, že i toto na výsost aktuální téma dokážou uchopit, a z jeho tribuny hlasitě před celou společností předstoupit s jeho všeobecně přijatelným řešením, a sebrat tak vítr z plachet nejružnějším populistům a náckům, kteří si po vzoru slovenského Kotleby, chtějí i v ČR urvat svůj podíl na moci, kterou vnímají jen jako kořist.

Snadno se to řekne, ale hůře udělá. O formulaci něčeho podobného se tak, povětšinou neúspěšně, pokoušelo několik jednotlivých soudruhů, i skupin. Jejich vyjádření však byla povětšinou nepřesvědčivá až nesrozumitelná, ať již nekonečně mnohoslovná a s použitím dnes již, po čtvrtstoletí realizované snahy o „dekomunizaci“ společnosti, většinou nesrozumitelného slovníku, či dokonce defétistická s tvrzeními o tom, že „Když imigranty nepřijmeme, tak nás stejně jednoho dne převálčují, protože jich je mnohem, mnohem víc než nás...“

Ano, musíme umět správně pojmenovat a doložit příčiny vzniku této uměle vyvolané krize s kořeny v nejreakčnějším kapitálu, vysvětlit, že tato sama již humánní a věcně průchodné východisko nemá a v dnešním stádiu kapitalismu jej mít ani nemůže, a z kapitálem nabízených „řešení“ není správné ani jedno, jakkoli je na nás proradnými sdělovacími

prostředky vyvíjen tlak, abychom si vybrali jedno z nich a stali se tak užitečnými idioty těch, kteří to celé ve svém špinavém zájmu spískali.

Musíme ukázat, že řešením není jedno ani druhé. Plně té hrůzy využít k odhalení vzniku válek a exportu chaosu - a jejich domácích posluhů, mrzačících dobré jméno země. Umět rozlišit mezi autentickými útrapami a spontánní pohnutkou se před válkami, terorem i devastací někam schovat - a předivem špinavých intrik a všech jejich spoluhráčů, kteří následků jedné hrůzy využívají k ataku na vše, co v evropské civilizaci ještě zbylo z dob, kdy ji formoval "bipolární svět", tedy naše vlastní síla a příklad "hned za plotem". A k tomu i k infiltraci teroristické chátry. Tady zaostřit hlavně na genezi a původní zadání utečeneckých lágrů v Turecku - i očividný nátlak na "evropské elity" zpoza "velké louže". A znovu a znovu přitom říkat jasně a z plna hrdla - ano, i ti, co proudí do Evropy, jsou lidé, zasluhující šanci na důstojnější život. Sestěhovat do Evropy se však všichni nemohou. Čím víc se jich sem přemístí, tím méně zůstane prostředků pro ty, co zůstali doma v troskách. Tím víc to Evropu zažene do dluhové pasti, vyplení i její sociální fondy, ekonomicky zruinuje a změní ji v hravou kořist populistické, neonacistické spodiny.

"Třetímu světu" dluží kapitál, a ne my. Na něj třeba vyvinout tlak, aby se k těmto zemím začal chovat jinak. Aby okamžitě přestal sponzorovat teroristickou verbež a její patrony v regionu. A dal zemím, z nichž se uprchlíci valí, velkorysou nabídku rozvoje a obchodní spolupráce, která budou férová, a ne harpagonsky nekoloniální.

Myslíte si, že my sami takto oslovit masy už neumíme? Velký omyl! Je mezi námi komunista, který to dozajista dokáže. Právě jeho myšlenky, zveřejněné v Parlamentních listech, jsem si dovolil uvést v předchozích třech odstavcích. A velmi se přimlouvám, aby je použil i ve svém vystoupení na IX, sjezdu KSČM.

Karel Košťál, Praha